

BAJKA O DZBANIE

Pewien człowiek był w posiadaniu dwóch dużych dzbanów, w których codziennie przynosił do domu wodę ze strumienia. Jeden z dzbanów pozostawał pełny przez całą drogę. Drugi był pęknięty, dlatego wyciekała z niego woda. Udawało się donieść do domu tylko połowę jego pojemności. Tak było przez dwa lata – mężczyzna przynosił do domu jedynie półtora dzbana wody.

Dzban, który nie był pęknięty, czuł dumę ze swoich osiągnięć. Wszak wykonywał swoje zadanie w sposób idealny. Z kolei pęknięty dzban był ogromnie zawstydzony z powodu swojej wady. Niemożność wykonania swojego zadania w całości, bardzo go smuciła.

Po dwóch latach ponoszenia porażek, dzban przemówił nad strumieniem do swojego właściciela.

- Bardzo mi wstyd i chcę cię przeprosić.
- Za co – spytał zdziwiony mężczyzna, a dzban odpowiedział:

– Przez ostatnie dwa lata byłem w stanie wykonać tylko połowę swojego zadania. Z powodu pęknięcia woda wyciekała ze mnie przez całą drogę do domu. Moja wada sprawiła, że część twojej pracy poszła na marne.

– Gdy będziemy tym razem wracać do domu, proszę cię, żebyś uważnie przyglądał się naszej drodze – odpowiedział mężczyzna, czując współczucie dla dzbana.

W drodze powrotnej dzban zauważył, że wzdłuż ścieżki, którą pokonywali każdego dnia, rosną przepiękne kwiaty. To go trochę rozweseliło, jednak w domu znów poczuł się bardzo źle i zaczął przeproszać swojego właściciela.

– Czy zauważyłeś – zapytał mężczyzna – że kwiaty rosną tylko po twojej stronie ścieżki? Widzisz, ja wiem o twojej wadzie. Nie usuwałem jej, lecz postanowiłem wykorzystać. Zasiałem kwiaty po twojej stronie drogi, a ty codziennie je podlewałeś wyciekającą wodą. Dzięki temu mogłem zbierać przepiękne kwiaty i stawiać je na stole. Bez ciebie nie byłoby tyle piękna w moim domu.